

§ 245

Kaupunginvaltuuston 13.10.2021 (§ 293) Helsingin kaupunkistrategiasta vuosille 2021–2025 tekemän päätöksen täytäntöönpano

HEL 2021-009960 T 00 01 01

Päätös

Kaupunginhallitus päätti, että kaupunginvaltuuston 13.10.2021 § 293 tekemä päätös Helsingin kaupunkistrategiaksi vuosille 2021–2025 pannaan täytäntöön seuraavasti:

Kaupunginhallitus kehottaa lautakuntia ja johtokuntia, keskushallintoa ja toimialoja sekä tytäryhteisöjä

- toteuttamaan kaupunkistrategiaa 2021–2025
- huomioimaan kaupunkistrategian 2021–2025 vuosittaisten toimintasuunnitelmien ja tulosbudjettien toteutuksessa
- ottamaan kaupunkistrategian lähtökohdaksi valmisteltaessa valtuustokauden myöhempiä talousarvioita ja muita suunnitelmia.

Lisäksi kaupunginhallitus totesi, että kaupunkistrategiaa toteutetaan valtuustokaudella 2021–2025 neljällä strategisella poikkihallinnollisella ohjelmalla, jotka ovat:

1. Vastuullinen ja kestävä talous
2. Kunnianhimoinen ilmastovastuu
3. Viihtyisä kaupunki
4. Segregaation ehkäiseminen

Käsittely

Vastaehdotus:

Mari Rantanen: "Kaupunginvaltuusto ei toimeenpane strategiaa vaan korjaa ennen toimeenpanoa siinä olevat puutteet seuraavin perustein:

Lähtökohdaksi tulee ottaa kaupungin kehittäminen siten, ettei nykyisten kaupunkilaisten asemaa ja hyvinvointia heikennetä. Helsingin tulee keskittyä luomaan hyvinvointia nykyisille kaupunkilaisille sen sijaan, että se keskittyy kasvattamaan asukasmäärää eritoten vieraskielisellä väestöllä, jolloin edes nykyisille asukkaille ei riitä palveluja eikä asuntoja. Yhteisten varojen käyttö on laitettava tärkeysjärjestykseen. Maahanmuuton, ilmasto- ja sukupuolipolitiikkaan liittyvän ideologian edistämisen sekä yliampuvien rakennusinvestointien kaltaisista turhista ja haitallisista menoista tulee leikata. Olemassa olevat resurssit tulee keskittää kuntien ydintehtäviin kuten terveyskeskusten, sosiaali- ja ter-

veyspalveluiden, koulujen ja liikenneinfrastruktuurin pitämiseen kunnossa.

Kaupunkistrategian pohjaksi on otettava realistinen arvio nykytilasta ja ennustettavissa olevista kehitystrendeistä

Tavallisen helsinkiläisen kannalta oleellisia ongelmia ja kielteisiä kehitystrendejä nostetaan selkeämmin esille ja tarjotaan ratkaisuja, jotka kohdistuvat näihin ongelmiin ja joiden voidaan realistisesti olettaa parantavan tilannetta. Toisin kuin strategialuonnoksen ensimmäisessä virkkeessä annetaan ymmärtää, kaupunki ei kehity läheskään kaikilta osin myönteiseen suuntaan, ja suurelta osin huono kehitys on seurausta väärästä tilanneanalyysistä, vääristä strategisista tavoitteista ja vääristä politiikkatoimista.

Strategian keskeiseksi tavoitteeksi tulee ottaa talouden tasapainottaminen: vain sitä kulutetaan, mitä tienataan, eikä velkaa oteta tulevien sukupolvien kustannuksella. Huomiota tulee kiinnittää erityisesti budjetoinnin avoimuuteen ja läpinäkyvyyteen. Kaupungin tulee aktiivisesti seurata työllisyysastetta ja yksityisten yritysten liikevaihdon kehittymistä sekä investointeja Helsingissä.

Julkisten investointien osalta kaupungin tulee tarkoin miettiä mihin ja kuinka paljon rahaa käytetään. Kustannuslaskelmissa on pysyttävä nykyistä paremmin. Kaupungin tulee tunnistaa ydintehtävänsä ja luopua sivupoluista, kuten laittomasti maassa olevien laajoista terveys- ja sosiaalipalveluista. Kun kaupunki keskittyy ydintehtäviinsä, on mahdollista laskea veroja. Kaupunkilaisen kannalta paras euro on se, joka jää hänen omaan käyttöönsä ja jonka käytöstä hän voi päättää itse.

Kaupungin tulee ottaa osana strategiaa käyttöön yritysvaikutusten arviointi päätöksenteossa. Taloudellinen turvallisuus yrittäjälle mahdollistaa luotettavan yrittämisen Helsingissä. Yrittäjät ja yritykset luovat Helsingissä tuottavia työpaikkoja. Yritysten kaupunkiin tuoma toimeliaisuus ja verotulot lisäävät kaupunkilaisten hyvinvointia. Lisäksi kaupungin tulee ottaa yritysarviot huomioon kaavoituksessa ja suosia hankinnoissa paikallisia yrityksiä. Paikalliset hankinnat edistävät myös ilmastotavoitteiden toteutumista kuljetusmatkojen jäädessä lyhyemmiksi.

Strategiassa olisi tullut nostaa selkeämmin esille esimerkiksi lisääntyvä koettu ja todellinen turvattomuus kaduilla ja julkisissa tiloissa, harmaan talouden lisääntyminen etenkin ravintola-, taksi- ja rakennusalalla, kasvava huumeongelma, asumisen sietämätön hinta, koulujen ja asuinalueiden eriytyminen sekä Helsingin vetovoiman väheneminen itsensä elättävien ja siten julkisen talouden tasapainoa ylläpitävien ihmisten silmissä. On myös todettava avoimesti, että maahanmuutto etenkin

EU-alueen ulkopuolelta ruokkii, ylläpitää ja pahentaa kaikkia näitä ongelmia.

Kaupungin kasvu ei ole itseisarvo, vaan kasvun pitää olla hallittua ja kaupungin kokonaisedun mukaista

Strategia esittää kaupungin kasvun yksinomaan myönteisenä ja tavoiteltavana asiana. Kasvua on kuitenkin tarkasteltava ennen kaikkea laadullisena kysymyksenä. Strategisena tavoitteena ei pidä olla kasvu sinänsä, vaan laadukkaan ja kestävä kasvun mahdollistaminen. Kaupunkia ei tule rakentaa täyteen asukkaiden lähiluonnon kustannuksella: yliampuvista kasvutavoitteista on luovuttava myös siksi, että kiivas asuntorakentaminen väistämättä nakertaa helsinkiläisille tärkeää lähiluontoa sekä harrastusmahdollisuuksia ja siten vähentää asukkaiden viihtyvyyttä sekä hyvinvointia. Malmin lentokenttä sekä Keskuspuisto tulee säilyttää, asunnoille löytyy paikkoja muualtakin. Tyhjien ja vajaa-käytöllä olevien toimitilojen muuttaminen asunnoiksi on oltava mahdollista ja rakentamisen laatuun tulee kiinnittää merkittävästi nykyistä enemmän huomiota. Helsingin tulee laskea vuosittaista asuntorakentamisen määrää ja kaavoitushankkeissa arvioida sekä rakentamisen vaikutus nykyisten asukkaiden asumisviihtyisyyteen sekä palveluiden riittävyyteen. Kasvu tulee rajoittaa sellaiseksi, että nykyisten kaltaisten palveluiden tuottaminen kaupungissa asuville veronmaksajille on veroprosenttia korottamatta mahdollista.

Kaupunkilaisten liikuntamahdollisuuksiin Helsingissä tulee panostaa. Laadukkaita ja monipuolisen liikunnan mahdollistavia lähiliikuntapaikkoja, urheiluhalleja, kenttiä tulee rakentaa tasaisesti ympäri kaupunkia. Liikuntapaikkojen tulee palvella kaikkia ikäryhmiä. Esimerkiksi Keskuspuisto säästettävä ja siitä on pidettävä huolta. Myös Malmin lentokentän ympäri kulkeva kuntopolku on säilytettävä. Vastaavasti lähikirjastot ovat sivistyksellisesti ja kulttuurisesti merkittäviä hyvinvoinnin lisääjiä ja niiden tulee olla saavutettavissa kaikille, myös ikääntyville ja liikunta-vaikeuksia omaaville kaupunkilaisille.

Helsingin ei tule käytännön politiikallaan keskittyä houkuttelemaan kaupunkiin sosiaaliturvan varassa elävää maahanmuuttajaväestöä, vaan työssäkäyvää väestöä ja yrittäjiä. Strategiassa on korostettava, että sekä osajien että matkailijoiden silmissä sosiaaliturvaperäinen väestönkasvu vähentää, eikä lisää, Helsingin houkuttelevuutta. Sosiaaliturvaperäinen maahanmuutto lisää turvattomuutta, kuormittaa julkisia palveluja, nostaa asumisen hintaa sekä eriyttää kouluja ja asuinalueita. On huomattava, että jopa puolet toimeentulotukimenoista kohdistuu Helsingissä vieraskieliselle väestölle. Esimerkiksi poliisin tietoon tulleista seksuaalirikoksista lähes 40 % on maahanmuuttajien tekemiä koko maan tasolla, ja Helsingissä osuus on vielä suurempi. Maahanmuutta-

jataustaisten nuorten jengiytyminen ja siihen liittyvä väkivaltarikollisuus on tunnistettu ilmiö ja tämänkaltaisen rikollisuuden torjunta tulisi olla keskeinen osa kaupunkistrategiaa, jotta Helsinki olisi turvallinen asuinpaikka kaikille asukkailleen.

Strategiassa esitetyt kasvutavoitteet ovat jyrkässä ristiriidassa strategian kaikkien muiden tavoitteiden kanssa. Esitetyt ratkaisukeinot, kuten asuntorakentamisen kiihdyttäminen ja pd-rahamen lisääminen, eivät ole tähän mennessä ratkaisseet esimerkiksi asumisen hintaan tai segregatioon liittyviä ongelmia, eivätkä tietenkään ratkaise niitä jatkossa, etenkin, kun yhteiskunnan väliintuloja edellyttävä muuttoliike vain kiihtyy. Sosiaalinen sekoittaminen, eli heikosti integroituneen väestön ripottelu ”paremmille” alueille, ei ole kestävä tapa torjua segregatiota, koska se ei edistä maahantulijoiden integroitumista vaan ainoastaan kätkee integraation epäonnistumisen.

Epäonnistuminen asuntopolitiikassa johtaa nettoveronmaksajien muuttamiseen pois Helsingistä

Strategiassa todetaan, että ”Helsinki on kaikille asukkailleen ja vierailijoille hyvä kaupunki, jossa turvallisuus ja kaikkien ihmisten yhtäläiset oikeudet toteutuvat”. Tätä periaatetta toteutetaan liian yksipuolisesti vähemmistöjen näkökulmasta. Helsinki on tällä hetkellä hyvä paikka yhtäältä hyvätuloisille, joille asumisen hinta ei ole ongelma ja joilla on varaa valita oma asuinpaikkansa (sekä lastensa koulu), ja toisaalta niille, jotka maksattavat asumisensa kokonaan yhteiskunnan varoista. Sen sijaan Helsinki ei ole hyvä paikka pieni- ja keskituloisille, työssä käyville ja oman asumisensa ja elämisensä rahoittaville ihmisille. Tämä hiljainen enemmistö tulee ottaa strategiassa päätöksenteon keskiöön. Strategiasta puuttuu kokonaan mittarit, joilla mitataan asuntopolitiikan onnistumista erityisesti niiden kaupunkilaisten osalta, jotka maksavat asumisensa itse. Keskeiseksi osaksi strategian onnistumisen arviointia tulisi ottaa itse asumisensa maksavien helsinkiläisten asumiskustannusten kehitys strategiakauden aikana niin omistus- kuin vuokra-asumisenkin osalta. Kunnallisten vuokra-asuntojen jakoperusteiden tarkoituksenmukaisuudesta ja toteutumisesta on laadittava selvitys, joka on otettava asuntopolitiikan kehittämisen keskeiseksi osaksi.

Helsingissä toimivien ja Helsinkiin sijoittumista harkitsevien yritysten kannalta keskeinen kysymys on työvoiman saatavuus. Työvoiman saatavuus on keskeisesti sidoksissa asumisen ja liikkumisen kustannuksiin: mikäli yrityksen työntekijät eivät pysty palkallaan asumaan Helsingissä tai matkustamaan kohtuullisin kustannuksin Helsinkiin töihin, yrityksen ei kannata toimia Helsingissä. Erityisesti keskusta-alueen saatavuuden heikentyminen voi johtaa kaupungin ydinkeskustan näivettymiseen ja keskeisten toimintojen siirtymiseen kehäteiden varsille

ympäryskuntiin. Tällainen kehitys ei ole Helsingin tulevaisuuden kannalta toivottavaa, vaan kaupungin on säilytettävä keskusta-alueiden saavutettavuus vähintään nykyisellä tasolla ja otettava kaikki liikenne- ja palvelumuodot huomioon. Liikennejärjestelmän toimivuus sekä eri kaupunginosien saavutettavuuden seuranta tulisi ottaa osaksi strategian onnistumisen mittaristoa.

Palvelutarjontaa kehitettävä kaupunkilaisten enemmistön näkökulmasta, ei ylläpitämään segregatiota

Kaupungin toimintoja ja kaupunkilaisten verorahoitteisia palveluja ei tule nähdä ennen kaikkea välineinä maahanmuuttajien kotouttamiseen. Räikeänä esimerkkinä voidaan mainita kotihoidontuen Helsinki-lisän poistaminen ja hyvin pienten lasten patistaminen ”varhaiskasvatukseen” kotouttamisen varjolla. Kotouttamistoimenpiteiden pitää kohdistua niihin, jotka sellaisia tarvitsevat, ja ennen kaikkea on pyrittävä vähentämään Helsingin houkuttelevuutta sellaisten tulijoiden silmissä, jotka eivät kotoudu ilman massiivisia interventioita.

Kuten strategiassa todetaan, Helsingin on tehostettava edunvalvontaansa lainsäätäjän suuntaan. Kaupungin tulee aktiivisesti pyrkiä vaikuttamaan maahanmuuttoa koskevaan lainsäädäntöön, koska Helsinki, muutaman muun suuren kaupungin ohella, on haitallisen maahanmuuton suurin kärsijä. Kaupungin tulee myös pidättäytyä tarjoamasta sellaisia lakiin perustumattomia palveluja tai etuja, jotka houkuttelevat haitallista maahanmuuttoa. Maahanmuuttajien tosiasiallinen suosiminen kaupungin omistamien tai hallinnoimien asuntojen jaossa, maahanmuuttajajärjestöille jaettavat avustukset, maassa vuosia asuneille järjestettävät tulkkipalvelut sekä laittomasti maassa oleville tarjottavat laajat terveyspalvelut ovat esimerkkejä tällaisista vetovoimatekijöistä. Helsingin ei tule tarjota turvapaikkoja henkilöille, joilta valtio sellaisen on evännyt, vaan Helsingin tulee palauttaa laittomasti maassa olevien paperittomien palvelut takaisin lain vaatimalle minimitasolle ja pyrkiä vähentämään houkutus tekijöitä jäädä Suomeen ilman asiallista perustetta ja oleskelulupaa. Lisäksi Helsingin tulee aktiivisesti edistää laittomasti maassa olevien paluuta takaisin kotimaahansa.

Palveluita tulee kehittää käyttäjien näkökulmasta siten, että käyttäjillä on kohtuulliset matkat tarvitsemiinsa palveluihin. Keskittämistä tulee välttää ja sen sijaan lähiöiden kasvun yhteydessä on huolehdittava alueiden palvelustason ylläpidosta. Kasvualueille tarvitaan muun muassa uusia varhaiskasvatus- ja koulupaikkoja sekä vanhustenhoivapalveluja. Tällä hetkellä palveluja lähiöistä lakkautetaan, vaikka asukasmääriä pyritään lisäämään. Samaan aikaan useat koulut ja päiväkodit vaativat laajaa peruskorjausta tai uudisrakentamista kosteus- ja homevaurioiden takia.

Erityisesti vanhusten ja vammaisten palveluiden osalta tulee kiinnittää huomiota palveluiden tuottamisen matalien yksikkökustannusten sijasta palveluiden laatuun ja niiden tuottamaan hyvinvointiin käyttäjilleen. Omaishoidon tulee olla todellinen vaihtoehto muille hoitomuodoille ja omaishoitajien tukemisen tulee olla vaikuttavaa ja riittävää. Omaishoidon tuen tulee sisältää sekä rahallisen avun että tarjota omaishoitajille levähdyshetkiä raskaasta hoitotyöstä. Tilapäis- ja intervallihoidon laatuun on kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta omaishoitajat käyttävät vapaansa.

Lapset ja nuoret muodostavat tulevaisuutemme. Helsingin tulee ottaa keskeiseksi osaksi uutta kaupunkistrategiaansa erityisesti lasten ja nuorten mielenterveyspalveluiden kiireellisen vahvistamisen. Vahvistamisen painopiste tulee kohdistaa perusterveystuhoon, koulujen oppilashuollon vahvistamiseen sekä muihin tukeviin palveluihin kuten perheneuvoloiden jonojen purkamiseen ja resurssien parantamiseen. Nämä palvelut riittäisivät usein lievissä ja keskivaikeissa mielenterveyden häiriöissä. Aliresursoidut palvelut ja hälyttävän pitkät jonot kaikissa näissä perustason palveluissa ovat johtaneet kiihtyneessä määrin siihen, että lapset ja nuoret pääsevät hoidon piiriin päätymällä lopulta kriisiytyneessä ja usein vakavassakin tilanteessa suoraan ruuhkaantuneen erikoissairaanhoidon potilaaksi.

Riittämättömät resurssit ja liian pitkät jonotusajat perustason palveluissa aiheuttavat pullonkaulan syntymisen erikoissairaanhoidon -sinne pääsevät vain kaikkein kriittisimmin sairaat, melko vaikeastikin oireilevien lähetteet taas eivät useinkaan mene läpi ja nämä lapset ja nuoret jäävät mm. pelkän koulun oppilashuollon varaan, vaikka oppilashuollolla ei ole mahdollisuuksia mm. diagnosoida tai hoitaa psykiatrisia sairauksia. Lasten ja nuorten psykiatrisen oireilu ja lähetteiden määrä kasvavat vuosi vuodelta, ja korona on lisännyt selkeästi mm. ahdistus- ja syömishäiriöpotilaiden määrää. Tämä iso joukko lapsia ja nuoria uhkaa tilanteiden kroonistuessa tippua kokonaan yhteiskunnastamme, eikä meillä ole siihen varaa sen enempää moraalisesti kuin taloudellisesti. Kaupungin on lisättävä lasten ja nuorten psykiatrista apua oma tuotantonaan, koska jonot erikoissairaanhoidon ovat liian pitkiä.

Helsingin ei tule lisätä englanninkielisiä tai maahanmuuttajien äidinkielellä tarjottavia palveluja, koska tämä edistää ulkomaalaisväestön kuplautumista ja vaikeuttaa sen integroitumista työmarkkinoille ja yhteiskuntaan.

Kasvatuksen ja koulutuksen sekä sote- ja pelastushenkilöstön asemaan kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota

Helsingin tulee kiinnittää nykyistä enemmän huomiota sote- ja pelastuslaitoksen henkilökunnan työoloihin ja näiden alojen sekä kasvatuksen ja koulutuksen henkilöstön palkkatasoon erityisesti suhteessa Helsingin elinkustannusten korkeaan tasoon. Kaupungin tulee ohjata omistamiaan tai hallinnoimiaan edullisia asuntoja ensisijaisesti sellaisille henkilöille, jotka työskentelevät työvoimapulasta kärsivillä kriittisillä aloilla, kuten sosiaali- ja terveystaloudessa tai opetus- ja varhaiskasvatustehtävissä. Näiden alojen työvoimajano johtuu ennen kaikkea siitä, että niillä maksettava palkka ei riitä asumiskustannuksiin Helsingissä.

Sote-uudistuksen tullessa voimaan on pelastuslaitoksen toimintavalmiuteen ja resursseihin kiinnitettävä erityistä huomiota. Helsingin pelastuslaitos hoitaa kaupunkimme pelastustoimen sekä ensihoidon palvelutuotannon ja sellaisena tilanne tulee pitää. Helsingin pelastuslaitos on tehokas ja ammattitaitoinen ensilinjan auttamisorganisaatio, turvallisuuden peruspilari, jota ei tule romuttaa. Palomiesten palkkataso on edelleen alhaisempi kuin naapurikunnissa ja varmistaksemme työvoiman pysyvyyden ja saatavuuden, on palomiesten palkkaohjelmaa jatkettava edelleen.

Strategian toteutumisen seurannan perustuttava olennaisten asioiden mittaamiseen

Koska päätöksenteon on perustuttava tosiasioihin ja tietoon, ja koska tehdyistä virheistä on voitava oppia, on ensiarvoisen tärkeää, että strategian tavoitteiden toteutumista ja politiikkatoimien vaikuttavuutta seurataan mielekkäillä kriteereillä. Väestönkasvu ja muuttoliike ovat suurin Helsingin kehitykseen vaikuttava tekijä. Tulijoiden kotoutumisen onnistumista on arvioitava esimerkiksi vieraskielisten työllisyys- ja työttömyysastetta, koulupudokkuutta ja sosiaaliturvan asiakkuutta sekä niiden kehitystä tarkastelemalla.

Tulijoiden viihtymistä mittaavat kyselyt tai kotouttamispalvelujen ja etuuksien saatavuus eivät ole yhteiskunnan kannalta merkityksellisiä tapoja mitata kotoutumista. Jos kehitystä parempaan suuntaan ei ole nähtävissä strategiakauden aikana, on tärkeää, että toimimattomista politiikkakeinoista luovutaan. Tulee myös selvittää, eroaako eri maahanmuuttajaryhmien tämänhetkinen integroitumisaste verrokkikaupunkien, kuten Tukholman ja Kööpenhaminan, tilanteesta silloin, kun maahanmuuttajien väestöosuus näissä kaupungeissa oli Helsingin tämänhetkiselä tasolla."

Mari Rantasen vastaehdotusta ei kannatettu, joten se raukesi.

Mari Rantanen jätti eriävän mielipiteen, joka oli perusteluiltaan saman sisältöinen kuin hänen tekemänsä vastaehdotus.

04.04.2022

Asia/10

Esittelijä

pormestari
Juhana Vartiainen

Lisätiedot

Markus Kühn, strategijaohtaja, puhelin: 09-31015281
markus.kuhn(a)hel.fi

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto, valmistelu tai täytäntöönpano

Päätösehdotus

Päätös on ehdotuksen mukainen.

Esittelijän perustelut

Kaupunginvaltuusto hyväksyi 13.10.2021 § 293 kaupunkistrategian vuosiksi 2021–2025 ja totesi, että kaupunkistrategia on lähtökohtana valmisteltaessa valtuustokauden talousarvioita ja toimintasuunnitelmia. Strategian toteuttamista arvioidaan ja seurataan osana vuosittaista talouden ja toiminnan seurantaa.

Strategiapäätöksen jälkeen kaupunkistrategian toimeenpanoa on edistetty talousarviossa sekä toimialojen ja keskushallinnon toimintasuunnitelmilla ja tulosbudjeteilla vuodelle 2022.

Strategiapäätöksen perusteluissa todetaan, että kaupunginhallitus tulee täytäntöönpanopäätöksessään käynnistämään keskeiset kaupunkiyhteiset strategiset ohjelmat ja toimenpidekokonaisuudet.

Valtuustokaudella 2021–2025 kaupunkistrategiaa olisi tarkoituksenmukaista seurata neljällä strategisella poikkihallinnollisella ohjelmalla.

Poikkihallinnollisia strategisia ohjelmia ovat:

1. Vastuullinen ja kestävä talous: Varmistetaan sellaisten konkreettisten uudistusten suunnittelu ja toimeenpano, jotka tuovat lisää tehokkuutta, tuottavuutta, taloudellista liikkumavaraa ja voimavaroja kaupungin toimintaan.
2. Kunniahimoinen ilmastovastuu: Varmistetaan strategian mukaiset, riittävän kunnianhimoiset ja fokusoidut toimet ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi.
3. Viihtyisä kaupunki: Varmistetaan strategian mukaisesti kaupunkitilan ja kaupunginosien houkuttelevuus, toimiva arki ja turvallisuus.

04.04.2022

Asia/10

4. Segregaation ehkäiseminen: Varmistetaan riittävät kaupunkiyhteiset toimet kaupunkilaisten eriarvoisuuden vähentämiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Tuetaan yhdenvertaisuutta ja eri väestöryhmien välisiä suhteita ja osallisuutta.

Kaupunginhallitukselle raportoidaan ohjelmien etenemisestä vuosittain. Ohjelmille nimetään kaupungin johtoryhmän alaiset ohjelmaryhmät, joiden puheenjohtajana toimii pormestari. Ohjelmaryhmät päättävät ohjelmien alla toteutettavista ja seurattavista toimenpidekokonaisuuksista.

Esittelijä

pormestari
Juhana Vartiainen

Lisätiedot

Markus Kühn, strategijohdaja, puhelin: 09-31015281
markus.kuhn(a)hel.fi

Oheismateriaali

- 1 Helsingin kaupunkistrategia 2021–2025 "Kasvun paikka"

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto, valmistelu tai täytäntöönpano

Tiedoksi

Lauta- ja johtokunnat, toimialat, virastot ja liikelaitokset
Kaupunkikonsernin tytäryhteisöt

Päätöshistoria

Kaupunginvaltuusto 13.10.2021 § 293

Kaupunginvaltuusto 06.10.2021 § 286

Kaupunginhallitus 04.10.2021 § 715

Kaupunginhallitus 30.09.2021 § 708